

Οι δαίμονες μαίνονται (αρχιμ. Γερβάσιος

Παραθέτομεν σκηνήν από τον Ναόν του Αγίου

Δημητρίου, η οποία μάλιστα κατεγράφετο από τας μυστικές γραφίδας πιστών οπαδών του κηρύγματος, οίτινες κατέγραφον πλην των διδαχών του αγίου πατρός και τας τυχόν παρεμβαλλομένας σκηνάς. Τοιουτοτρόπως έχομεν καταγεγραμμένον εν συγκλονιστικόν στιγμιότυπον. Ώρμησαν οι κατεχόμενοι υπό του πονηρού πνεύματος κατά του αγίου πατρός, κραυγάζοντες με αλαλαγμούς και έτοιμοι να κατασπαράξουν τον άγιον Γέροντα. Εκείνος όμως ατάραχος και ήρεμος προσήχετο παροτρύνων τους πιστούς, οι οποίοι είχαν υπερπληρώσει τον Ι. Ναόν, να ψάλλουν γεγονυία τη φωνή το τροπάριον του Αγίου Δημητρίου· και το άσμα του λαού εκάλυπτε τας άγριας φωνάς των δαιμονιώντων.

Και πως ήτο δυνατόν να μή μαίνεται ο αντικείμενος ημών, όταν έβλεπεν ένα Γέροντα να του ανατρέπη την παράφορον μανίαν, τα δε μικρά παιδιά να τον εμπαίζουν καλύπτοντα με τας αθώας φωνάς των τας δαιμονικάς φωνασκίας του; Και ετρέπετο εις φυγήν, απειλών ότι θα επανέλθη φοβερώτερος.

Πηγή: Μητροπολίτου πρ. Ύδρας, Σπετσών και Αιγίνης Ιεροθέου, Αρχιμανδρίτης Γερβάσιος Παρασκευόπουλος (1877-1964), φωταυγείς παράγραφοι από τον βίον και την πολιτείαν αυτού, σελ. 20, Αίγινα 2007